

**BILAG des. 1986**

# 1987 VERVEÅR

## VALGKAMPEN

viktigste politiske  
kampanje

### **INNEHOLD**

#### **INNELEDNING**

- I. HVILKE UTFORDRINGER ?**
  - OPSTILLINGA AV KAPITALISMEN
  - DEN POLITISKE OG IDEOLOGISKE KAMPEN
- II. SITUASJONEN I PARTIET**
- III. 1987 - PLANEN**
- IV. TILLEGG**
  - "VERVEÅRET"
  - VALGKAMPEN -87
  - MØTEOPPLEGG OBLIGATORISK MØTE

## INNLEDNING.

Partiarbeidet i 1987 vil fortsatt følge den hovedkursen som langtidsplanen streker opp. Ingen ting ved utviklinga de siste åra - hverken i samfunnet rundt oss eller i partiet - krever at vi snur på dette. Snarere tvert imot.

Men, vi bør gjøre oss nytte av at vi er kommet endel videre, både med kapitalismeanalyse og med å få grep om hvordan partiet utvikler seg. Derfor bør vi ta oss tid til å vurdere særtrekk ved situasjonen akkurat nå, for å få en 1987-plan som er best mulig tilpassa den fasen vi er i nå. Ved siden av

sjølve planvedtaket, legger vi derfor fram endel synspunkter på hva slags utfordringer partiet står overfor i klassekampen, og om tilstanden i partiet nå.

Det som legges fram under pkt I og II, og som er bakgrunnsmateriale for den obligatoriske partidiskusjonen i jan/febr, er i vekslende grad uttrykk for enkeltkameraters syn - forma som debattinnlegg. Det som kommer i det eksterne heftet, er i størst grad diskutert i ulike sammenhenger. Det dreier seg mye om en sammenfatning av de diskusjonene og analysene partiet har "hatt gående" de siste åra.

## I. HVILKE UTFORDRINGER ?

### -OMSTILLINGA AV KAPITALISMEN

Partiet vil gi ut et EKSTERNT hefte, som sammenfatter endel sentrale saker i analysen vi etterhvert har utvikla om den norske kapitalismen.

For å rette søkelyset på de viktigste områdene for kampen i Norge, legges det der fram 9 TESER til diskusjon - teser som prøver å karakterisere hovedtrekk ved utviklinga nå.

Videre tar heftet opp spørsmålet om hvilke krefter som står opp i mot borgerskapet. Det argumenteres for at arbeiderklassen idag har to spisser - ikke bare **det tradisjonelle kjerneproletariatet**, men også

den kvinnelige delen av arbeiderklassen.

Heftet vil også ta opp **AKPs spesielle rolle** i tida vi går inn i.

Etter planen skal heftet være klart til utsending like før jul. Det distribueres via

### STUDIETJENESTER

Gøteborggt. 8, 0566 Oslo 6

Meld fra til avdelingstyret dersom du skaffer deg det sjøl !

### DEN POLITISKE OG IDEOLOGISKE KAMPEN

Det er objektive økonomiske krefter, knytta til sjølve kapitalismen, som ligger under den utviklinga vi skisserer. Som gjør at verden ikke vil forbli ved det gamle!

Men samtidig er det subjektive krefter i sving også. Som har betydning for hvordan de konkrete motsigelsene i kapitalismen skal løses - for hvordan klasseinteres-

sene, på begge sider av hovedskil-  
let, skal ivaretas gjennom den  
omstillinga som vil fortsette.

Den politiske og ideologiske kam-  
pen som føres, både i tilknytning  
til de enkelte dagskampaksjonene og  
til den generelle samfunnsutviklin-  
ga, har stor betydning; for utfal-  
let av enkeltslaga og for "oppmar-  
sjen" til kampen om et nytt sam-  
funn.

### Borgerskapets strategi og taktikk

Borgerskapets ledere legger stra-  
tegiske planer for hvor de vil hen,  
og de utvikler taktikk for hvordan  
de skal vinne viktige enkeltslag og  
nå de langsiktige måla.

I den perioden vi er i vil det ha  
stor betydning at vi tar alvorlig  
på å finne ut av både strategien og  
taktikken til borgerskapet. Fordi  
det er de som er på offensiven, og  
utspilla deres vil legge mye av  
premissene for kampene. Det er best  
om vi er mest mulig forberedt på  
trekka, og kjenner deres styrker og  
svakheter.

Dette innlegget dreier seg ikke  
om en grundig analyse. Men om å få  
satt søkelyset på dette emnet.  
Markere at vi må gjøre undersøkel-  
ser og analysere grundigere.

For å dra opp noen standpunkter  
til debatt, vil jeg bruke erfaringene  
fra de to store klassekonfron-  
tasjonene vi har hatt dette året:  
Lock-outen og polstreiken i høst.

#### **Lock-outen:**

For det første varsla den om at  
"privatborgerskapet" la opp til  
konfrontasjon og skjerpa klassekamp  
overfor fagbevegelsen. Mye i tråd  
med strategien og taktikken andre  
steder i Vest-Europa.

Lock-outen signaliserte et angrep  
på fagbevegelsen generelt. Et avvik  
fra "konsensus-linja" i brei for-  
stand.

For det andre avdekket den motsi-  
gelsen i det norske borgerskapet.  
Det sosialdemokratiske borgerskapet  
er avhengig av fagbevegelsen. Rik-  
tignok ikke en hvilken som helst  
fagbevegelse, men en fagbevegelse  
som følger klassem samarbeidets vei.  
NAFs skjerpa, åpne klassekamp sto  
derfor i motstrid til denne fløyas  
hovedstrategi. Den harmen som bla.  
Skytøen viste, var derfor ikke bare  
et spill for galleriet. Heller ikke  
først og fremst det. Det uttrykte  
en ekte harme over at NAF brøt  
tradisjonen med klassem samarbeid og  
løsninger via "harde" forhandlin-  
ger.

På det politiske planet var det  
klassem samarbeidslinja innafør bor-  
gerskapet som trakk det lengste  
strået i denne konflikten. En viss  
betydning må det ha fått for tak-  
tikken videre, også innafør NAF.  
Krabys seinere fall illustrerer vel  
noe av dette.

#### **Polstreiken:**

Igjen et uttrykk for militans/  
konfrontasjon fra "privatborgerska-  
pets" side. (Gangen i konflikten  
tyder på at den neppe ble dratt i  
gang i fellesskap av de to fløyene,  
sjøl om enkeltpersoner skulle være  
innblanda allerede fra starten).

Også denne gangen dreide det seg  
om et frontalangrep på grunnleggen-  
de saker for fagbevegelsen gene-  
relt. Men nå med en smidigere tak-  
tikk!

Den offensive karakteren ved angre-  
pet kom til uttrykk ved at det var  
retta mot en av de mest militante  
fagforeningene i landet, og at det  
så klart utfordra faglige rettighe-  
ter, såvel som oppsigelsesvernet  
generelt.

Denne tosidigheten skapte et dilem-  
ma for sosialdemokratborgerne. Gje-  
rne kaste en framtreddende AKP-  
tillitsmann og gi en klasse-

kampklubb en smekk på fingra. Men, det prinsipielle i saka trua grunnvollen i fagbevegelsen og vilje komme til å skjerpe klassekonflikten i DNA/LO.

Derfor var også DNA/LO-ledelsen avventende den første tida. Til og med LO-toppen gikk ut og markerte seg mot NAFs angrep i starten.

Men, utviklinga av konflikten ga sosialdemokrat-borgerne høve til å forene seg med NAF, etter hvert som klassesamarbeidskverna fikk kjørt løpet sitt: "Respekter Arbeidsretten", "ingen politisk innblanding". Dessuten: "Saka dreide seg likevel ikke om faglige rettigheter", var det endelige kunstgrepet for å kunne fullføre løpet.

Formelt sett hadde sosialdemokratene hele tida mulighet til å gi denne saka et anna utfall - i kraft av regjeringsmakta si. Men politisk sett ville ei anna løysning være verre for deres strategi. De måtte uansett få noen sår, og de valgte det minste ondet.

Hvis jeg skulle trekke ut hva denne konflikten sier oss om borgerskapets strategi og taktikk, vilje jeg ha lagt vekt på følgende:

- **Konfrontasjonslinja** "tok igjen" endel fra i vår. De kjørte imidlertid ikke lina ut (kompromiss med LO på antallet tillitsmenn med karantenetid, og ingen erstatningskrav). Det er rimelig å tro at dette først og fremst skyldtes hensynet til sosialdemokratborgerne, og at de var klar over at de hadde midler til å "ta igjen" hvis de blamerte dem for mye. (Fordi konflikten neppe innfridde forventningene om å "statuere eksempel". Motstanden fra fagbevegelsen forpurra dette - både under konflikten og måten retretten skjedde på).

De to borgerfløyene tar altså et visst hensyn til hverandre, men er ikke samkjørte i taktikken. Det er ikke slik at konfrontasjonslinja er oppgitt etter lock-out-erfaringene. Vi må vente oss hardkjør ved neste korsvei. Også opptrapping!

- **Sosialdemokratborgernes** behov for å kjøre klassesamarbeidslinja i fagbevegelsen hemmer borgerskapets slagkraft i forhold til å få gjennom en rask omstilling (som de har behov for!). Denne motsigelsen i borgerskapet kan først og fremst løses på det politiske planet: Ved å utnytte for fullt de parlamentariske organa til omstillingstiltak - og ved å nøytralisere kamplinja i fagbevegelsen gjennom å prøve å sverte den politiske retninga som går i spissen: AKP(m-l).

Jeg skal komme tilbake til det "parlamentariske kortet". Først litt om AKP-taktikken:

Jeg tror ikke Rolf Hansen sitt utspill var noe solo-spill (sjøl om han også hadde personlige motiver). Det har i flere år nå vært uenighet i DNA/LO-toppen om taktikken overfor oss. Både taklinga av "Ja til Arbeid" og FUF (og deres ntidige studier av vår litteratur!) viser dette. Inntil vidare er det linja med å prøve å "overse" oss (trette ut, i håp om at avis-nekrologene har noe for seg) som har vært overordna - samtidig som de har retta angrep mot oss på andre frontavsnitt: KK/Duplo.

Dette er fortsatt hovedlinja, sjøl om Rolf Hansen-utspillet var et varsel om at den harde kjerna (statsministeren inkludert) veit at, før eller siden, må det trås hardt til igjen.

Vi må også være obs på at bedriftseierne igjen kan skjerpe stilen overfor AKPere ved ansettelsar,

Tilbake til det "parlamentariske kortet":

Vi har allerede sett at bruk av statsmakta spiller en stor rolle, også i saker som griper rett inn i den faglige kampen.

Eks: - Devalueringa, som undergrov lønnsoppgjøret.

- Budsjettinnstramminger, som forverrer arbeidsvilkår og sanerer statsbedrifter.

Vi vil få se mer av dette, i økende grad. Svært sannsynlig med ny devaluering allerede det nærmeste halvåret - og da trolig etterfulgt av lønns- og (såkalt) prisstopp (eller andre inntektspolitiske avtaler som går ut over arbeidsfolk). Tommeskruen vil bli satt enda hardere på statsbedriftene..osv.

På den parlamentariske arenaen er borgerskapet samstemt på klasse-samarbeidslinja og norsk sjåvinisme.

Skremseispropagandaen om Norge som gjeldsslave, og nødvendigheten av "hestekur" for å bygge opp ny styrke, har allerede slått mye inn. DNA har i løpet av et halvt år vært svært dyktige her (på samme viset som de hadde initiativet det siste året i opposisjon, med kjøp på at Norge hadde penger(!) og "rettferdig, sosial profil".)

Klassesamarbeidet, med "rettferdighetsfasade", er ei god smurning for denne omstillingspolitikken. Spesielt når det også gis vyer om ny styrke, på andre sida av tunnelen.

Sprekken i 3-partiregjeringa skyltdes først og fremst at de ikke tok vare på "rettferdighetsfasaden". Klassestempelet stakk fram! Høyre har fortsatt ikke skjont dette, og kjører for steilt til å kunne utfordre regjeringsopposisjonen til DNA. De ser ikke at det skal en

annen linje til idag enn på begynnelsen av 1980-tallet.

-DNA-regjeringa er nå det beste redskapet, også for "privatborgerskapet", til å føre videre omstillinga. (En annen sak er om regjeringskåte parlamentarikere slår seg til ro med dette. Men en skulle tro at noen snart visker dem et ord i øret, nå når også det komiske nivået begynner å bli farlig lavt).

NAF ser også ut til å innrømme dette. De tar nå en viss sjølkritikk for å ha kjørt for ensidig på konkurranseevna og kravet om at lønnsstakerne må stramme inn livreima. Ikke slik å forstå at dette nå er uaktuelt! Men, det må legges mer vekt på "fellesinnsats for ny vekst". "Vi kan ikke skape ny velstand bare gjennom å stramme inn livreima" er budskapet fra siste samling der i gården.

For å prøve å trekke ut noen av hovedpåstandene mine:

- Det er grunnlag for stor grad av konsensus i borgerskapet i bruken av statsmakta (konsensus = enighet). Det beste regjeringsalternativet de nærmeste åra vil være DNA-regjering.

Uenighetene vil først og fremst være knytta til personlige ambisjoner hos parlamentarikerne, og at det fortsatt er en fordel å gi inntrykk av at det er viktige forskjeller mellom partia. Taktiske behov kan føre til regjeringsskifte. Enkeltpartier vil kunne ta parti for vanlige folk i enkeltsaker. Men når det gjelder hovedkursen, vil sjøl SV bli med på ferden (sjøl om de neppe vil degenerere så raskt som en del av søsterpartia deres har gjort ellers i Europa, f.eks. i Danmark).

Det er bare ett parti som står for noe anna - og det er ikke på tinget.

- Det er viktige uenigheter i borgerskapet om taktikken overfor fagbevegelsen. Jeg tror begge fløyene vil prøve å unngå for store konfrontasjoner. Heller prøve å ordne sakene i de parlamentariske organa. men de kan ikke sjøl kontrollere dette fullt ut. En kampvillig fagbevegelse vil kunne utnytte denne uenigheten, og skjerpe klassemotsigelsen i DNA. En opptrapping av den politiske og ideologiske kampen mot AKP vil følge i kjølvannet av dette.

(Ellers ligger det jo i kapitalismens natur at enkeltp kapitalistene vil fortsatt slåss mot hverandre, uansett felles klassestrategi. Denne slåssinga bekymrer da også enkelte av strategene deres. Særlig når kannibalismen ikke lenger ser ut til å feite opp kapitalismen som helhet. I samme uke rykker Johan B. Holthe her i Norge og "Business Week" i USA ut med bekymrede kommentarer. Holthe med henvisning til Elkem-Kværner-fighten, som eksempel på at selskaper kjøper opp andre for å få tak i verdiene som fins der, først og fremst. Han siterer også amerikanske kilder, som forteller at selskaper må ta ulike forholdsregler som å skaffe seg gjeld for ikke å bli "analysert som rike, og derfor anfalt og kanskje voldtatt av en av de store raiderne." "Business Week" refererer amerikanske toppledere innafor næringslivet som hevder at "amerikansk næringslivs framtidige helse ofres til fordel for kortsiktige gevinster". "Transaksjonsøkonomien" er kanskje ikke grunnlaget for en "ny vekst" allikevel?).

#### AKP(m-l)s rolle:

Som sagt: AKP er det eneste politiske partiet i dagens Norge som står i veien for omstillinga. Vi

har muligheter til å få utretta en god del også; både i den daglige kampen for forsvar av interessene til folk, og i jobben med å høye den sosialistiske bevisstheten hos de kreftene som skal gjennomføre revolusjonen i dette landet.

Som det blir vist i neste kapitlet, er AKP et relativt stort kommunistparti. Vi er utbygd over hele landet (viktigste svakheten m.h.t. kvantiteten er at ungdomsforbunda er for små).

Vi er ikke på Stortinget, som borgerskapet vil bruke flittig i omstillingspolitikken. Men vi kan innvirke også på parlamentariske beslutninger, gjennom innflytelsen i de viktigste opposisjonsbevegelsene. Og via propaganda-agitasjonsarbeidet vårt, med KK som det sentrale redskapet. Og vi kan jobbe opp parlamentarisk opposisjon nedefra, gjennom kommune- og fylkesstyrer.

Vi er ei drivkraft i den kampvillige delen av fagbevegelsen. ved den politiske linja vi står for, og ved at vi har mange kamerater som er dyktige og villige til å gå foran i kampene.

Sjøl om styrken i borgerskapet sitt angrep vil føre til mange nederlag for folk i dagskampene, må vår linje fortsatt være å lede an i slike kamper. Vi kan ikke vike unna, sjøl om vi må legge større vekt på vår "egentlige misjon": Propaganda/agitasjon for et nytt samfunn, og å skape flere kommunister.

Vi må utvikle en taktikk og arbeidsstil som gjør at vi kan styrke både klassen og oss sjøl midt oppe i de harde klassekonfrontasjonene. Det må få konsekvenser for innholdet i KK, for disponeringa av kaderen osv. (eks. forsterke avdelinger som står oppe i harde kamper, slik

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012 at partibygging også blir mulig midt oppe i de harde taka).

Partiet må syns oppe i slaga, sammen med vyene om et anna samfunn. Uten ei slik innretting, blir det vanskelig å demme opp mot defaitisme i kjølvanet av dagskamp-nederlag.

Dette innebærer ikke noen linjeendring i forhold til kursen nå. Både Syd-Varanger og Polet peker i rett retning. Det gjelder å videreutvikle linja.

Sjøl med tap på hovedkrava, var disse kampene både riktig og viktig å føre. For sjølrespekten til arbeidsfolk, og ved den lærdommen de ga.

Ikke minst har de vist klarere muligheten for enhetsfronter i den faglige kampen, og både dilemmaet og taktikken til LO/DNA-toppen.

Jeg vil kommentere en ting som debatteres endel steder nå: Skal vi trekke oss tilbake fra fagligverv, for å få mer kraft i partibygginga? Mitt syn er at vi stort sett må holde på verva, og også gå inn for å vinne endel nye. Vi må ha endel slike posisjoner for å utvikle den faglige opposisjonsbevegelsen. Vi kan ikke styrke partiet på sikt uten å styrke de viktigste opposisjonsbevegelsene.

Når dette er sagt, så kan det sjølsagt finnes enkelttilfeller hvor det er rett å oppgi verv. Men vurder da også hvordan dette vil virke inn på de massebevegelsene vi skal knytte an til!

Den andre sentrale opposisjonsbevegelsen jeg mener er viktig av partiet å prioritere, er kvinnebevegelsen. (Som jo også er tjukt innblanda i fagopposisjonen!) De fleste politiske partia er klar over at denne bevegelsen vil ha stor betydning. Ikke minst er sosialdemokratene det ("Kvinneregje-

ring", forsøk på å erobre 8.mars osv.).

På samme måte som for fagopposisjonen, er det mye opp til AKP om kvinnebevegelsen skal fortsette med å utvikle seg som en ledende opposisjonsbevegelse - og styrke de revolusjonære kreftene.

Utgangspunktet er også her svært bra - sammenligna med "land det er naturlig å sammenligne seg med". 15 års arbeid har lagt et solid grunnlag, både politisk og organisatorisk (uansett feil og mangler underveis).

Dette er ikke plassen for å gå nærmere inn på de sentrale kampsakene de nærmeste åra. Hensikten er å peke på dette frontavsnittet som et av de viktigste for partiet; enten det gjelder kampen mot borgerskapet idag, eller den kortsiktige og langsiktige partibygginga. Videre utbygging av KF, og bøllekursbevegelsen, er altså viktige utfordringer for partiet i året vi går inn i.

Jeg mener de to bevegelsene jeg har trekt fram her, er de viktigste både i forhold til de kort- og langsiktige oppgavene vi må prioritere de nærmeste åra. Dette betyr ikke at vi skal konsentrere om "faglig politikk" og "kvinnepolitikk" i snever forstand. Mye av linjekampene, som vi fortsatt må gå i bresjen for, har jo nettopp dreid seg om hva disse bevegelsen skal bry seg med! Anti-imperialisme og internasjonal solidaritet kommer f.eks. inn med stor tyngde. Det er det revolusjonære perspektivet for disse bevegelsene det er vår særoppgave å drive fram.

Med fare for å utelate noen, burde jeg vel ikke trekke fram flere av de bevegelsene som avgjort fins i dagens Norge - og som vi må

jobbe innafor etter evne. Men i forhold til den spesielle verveinnrettinga på 1987, vil jeg likevel ta fram den anti-imperialistiske/anti-rasistiske bevegelsen og miljøbevegelsen. Ikke minst utifra målet med å styrke den revolusjonære ungdomsbevegelsen.

At partiet, som helhet, også må gjøre sitt for å styrke distriktsoppgjøret og den progressive kulturbevegelsen, vil også bety mye for kampen mot borgerskapet sin omstillingspolitikk.

For å avrunde denne delen: AKP er en viktig politisk kraft for det som skal skje i dagens Norge. Vi er det eneste politiske partiet som utvikler ei politisk linje for

forsvar av folk sine interesser, og som går i bresjen for å reise kamp på grunnlag av den. Dette vil bli tydeligere, slik borgerskapet nå legger opp sin strategi og taktikk. Klarer vi å knytte an til de virkelige bevegelsene som er i utvikling, gjøre vårt til å styrke dem - og klarer vi å stå fram som parti, med en sjølstendig revolusjonær propaganda og agitasjon - da gjør vi fortsatt jobben vår.

Men. Vi må også være klar over at borgerstrategene skjønner en del av dette. Vi må være forberedt på motangrep; både reint politiske og ved å følge opp tiltaka mot det viktigste redskapet vårt: Klassekampen.

1987 blir ikke et rolig år!

## II. SITUASJONEN I PARTIET

Hvordan er så partiet rusta til å ta opp de utfordringene vi stilles ovenfor ?

-Er den politiske og ideologiske enheten sterk nok til å møte hardere tider ?

-Hvordan vil vi mestre situasjonen med stadig å bli kasta ut i harde klassekamper, samtidig som vi legger opp til å jobbe mest mulig langsiktig og planmessig ?

Ser vi på hvordan partiet har takla endel situasjoner de siste åra, gir det oss noen holdepunkter til å svare på disse spørsmåla. Det er endel å bli optimistisk av !

F.eks:

-Harde klassekonfrontasjoner som Syd Varanger, Lockouten og Polstreika "ildna opp" partiet. Store deler av partiet reagerte raskt. Fakta viser også at disse "ekstraoppgavene" ikke gikk ut over det som var hovedoppgava etter planen på disse tidspunkta. KK-spredninga

gjorde hopp opp. I allefall gjorde den det under Lockouten. Vi gjorde her en undersøkelse. Noen tall fra denne:

\* ca 50% av avdelingene hadde avdelingsmøte innen fristen(+1 dag)

Av disse hadde ca 2/3 allerede tatt initiativ sjøl da DS kontakta dem.

\* ca 60% av avd. hadde flere KK-salg dager enn vanlig i lockout-perioden.

\* ca 1/3 av alle avd. solgte KK min 4 dager i den uka rapporten omfatta.

\* 37% hadde KK-salg på/utafor arbeidsplasser.

Vi mener denne rapporten er ganske representativ, da den bygger på svar fra 12 ulike partidistrikta, med en gjennomsnittlig svarprosent på 62 % av avdelingene i disse distrikta.

Reaksjonene fra partiet på disse kampene forteller oss også en god

del om **klassekarakteren** til partiet.

-At også **partiet** tåler å bli angrepet - og vokser på det - fikk vi demonstrert under Rolf Hansen-utkjøret. Det kan innvendes at vi kanskje ikke ble stilt på så hard prøve her, angrepet av en motstander fra en defensiv posisjon. Men, uansett: Det **ble** en politisk gevinst som styrka partienheten.

Angrepa på KK og Duplo har også styrka partieneheten og kampviljen -ikke ført til demoralisering. Her må vi imidlertid ta med at politiske og ideologiske uenigheter, og svakheter i måten partiet fungerer på, skapte en vanskelig situasjon i den første tida. Men, sett under ett ,har disse angrepa styrka kvaliteten i partiet.

Det som ser ut til å ha gitt partiet den største "trøkken" de siste åra, er valgresultatet-85 - både politisk og psykologisk/moralsk. Det virvla opp endel vakling på den kursen vi jobba etter. Var langtidsplanen fortsatt ei brukbar rettesnor, eller måtte vi "snu på flisa" kraftig ? I hvor stor grad skyldtest resultatet feil ved oss sjøl og innrettinga på arbeidet vårt, i forhold til samfunnmessige faktorer utafor oss ?

Fortsatt er det nok ulike syn rundt dette.

Ved sida av slike politiske uenigheter førte "møkkavalget" også til demoralisering hos enkelte. Vi kan lese dette direkte ut av utmeldingsstatistikken det siste året. Både når det gjelder antall og grunner til utmelding. Mange utmeldinger pga "gått trøtt" ,"ser ikke resultater" , "mista gløden" osv.

Sjøl om det ikke er gjort noen helhetlig oppsummering ennå, mener

jeg det er ganske klart at "KK-året" har styrka enheten i partiet om hvordan vi skal innrette arbeidet vårt, de hovedmåla vi jobber mot og måten å jobbe på. Ved at vi har oppnådd kvantitative, målbare resultater, ved at flere partiavdelinger har blitt kollektive, kjempende enheter. Og, ved at det har vist seg at samling om ei slik strategisk begrunna oppgave også har styrka evna vår til innsats i den aktuelle dagskampen.

Denne store enheten om hovedkursen mener jeg er viktig å ha med seg, når vi skal drøfte hvordan vi skal takle de uenigheter som også fins i partiet. For det fins sjølsagt uavklarte ting, som det krevs at vi bruker tid og krefter på. Ikke bare fordi de ellers , på sikt, vil kunne undergrave enheten i partiet. Men, også fordi det vil bety ei **videreutvikling** av politikken og taktikken vår. Noen av disse sakene kommer jeg inn på seinere. Ellers mener jeg de viktigste sakene som "presser på" nå er:

\* **RV-motsigelsen** -Som jeg mener henger sammen både med partimodelldiskusjonen(hvordan vi organiserer omløandet vårt) og utviklinga av enhetsfrontpolitikken vår. Partiledelsen vil komme med et initiativ for videreutvikling av denne motsigelsen på nyåret.

\* **Kjølmsmotsigelsen** -Planen fanger opp denne i sammenheng med videreutviklinga av kapitalismeanalyse vår, kampen rundt prioriteringga av ulike partioppgaver som KF-utbygginga og 8.mars, innrettinga på verveåret, og i tilknytning til utviklinga av "partikulturen"/stilen i partiet mm.

Ellers vil det krevs endel "ekstra-tiltak" som f.eks. initiativ for å føre videre mannsrolledebatten.

\* **Kina-motsigelsen** -Som jeg mener vi må takle i hovedsak som vi har gjort til nå; nært knytta til videreføringa av vår egen sosialismediskusjon -og hvor dette også skal bestemme dimensjonen på denne saka. Partiledelsen vil også her legge fram sitt på det videre opplegget ,utpå vinteren engang.

#### STØRRELSE - KVALITET

Som det framgår av avsnittet foran, mener jeg at den politisk-ideologiske situasjonen i partiet er gunstig i forhold til å møte de utfordringene vi står ovenfor. At enheten i partiet er bra, og at det løpet vi legger opp til også betyr å legge stor vekt på å **forbedre** disse kvalitetene -sjøl om vi sikter inn på **verveår** Verveåret vil i høy grad forutsette, og trekke med seg, kvalitetsforbedringer. Det er ikke **bare** et spørsmål om antall folk inn i partiet (sjøl om det er den viktigste målestokken!).

For å sette vervemåla inn i et helhetlig perspektiv, knytte de sammen med spørsmålet "hva slags parti skal vi være?", kan det være nyttig å drøfte: **hvor store kan vi bli i den før-revolusjonære perioden?**

Historiske erfaringer visrer at størrelsen på kommunistpartia henger nøye sammen med både **karakteren til partiet** og den **politiske situasjonen i samfunnet**. Ikke så underlig! Noen tall for å belyse dette:

Jugoslavia:

1919 -ca 4 promille av befolkning  
(spes. forhold ved ny statsdannelse)

1929 - 0.1 promille (under diktatur)  
1940 - 0.3 promille  
Krigsutbrudd  
i Jugosl - 0.6 "  
1945 (etter krigen)8 "  
1946 - 12 "

ITALIA:

1924 -ca 1.5 " (da PCI hadde toppoppslutninga, før Mussolini satte igang forfølgningene)

FRANKRIKE.

1930-åra -ca 3 promille (da de hadde toppoppslutninga. Ekstraordinært stort. Ikke studert om dette hadde sammenheng også med partimodelltillempinga. Men, Folkefrontsituasjonen betydde nok mye).

SOVJET.

JAN-1905 -CA 0.06 promille  
jan-1917 - " 0.2 "  
aug-1917 - " 1.5 "  
jan-1918 - " 0.8 "  
jan-1920 - " 3 "  
(kandidatmedl. ikke medregna).

FILLIFINENE.

1986 - CA 0.7 promille ?

Sjølsagt kan vi ikke mekanisk sammenligne ulike land, og tidsperioder, med hverandre. Men, det gir i alle fall en pekepinne: Det er sjeldent med 1 promille av befolkninga under stabile, ikke-revolusjonære forhold

Det viser at AKP idag er et nokså stort kommunistparti, og at det neppe er rett å si at en av hovedsvakheter våre er at "vie er for få".

Allikevel: Dette kan ikke tas til inntekt for At vi ikke trenger å verve nye folk ! Å verve stiller

store krav nettopp til kvaliteten til partiet, hemger sammen med hvordan partiet skal rette inn arbeidet sitt, hvordan stilen i partiet skal være osv.

Dessuten: vi har ikke nådd "taket" når det gjelder størrelse -og det fins flere potensielle kommunister i Norge !.

Og, ikke minst:

Det at vi nå i mange har har **minka**, er et problem for partiet -uansett om vi fremdeles er ganske stort.

### PARTI FOR FLERE FOLK ?

I denne siste delen vil jeg ta opp noen sider som har med kvaliteten til partiet å gjøre, i forhold til målet om å bli større. Jeg velger å drøfte dette med utgangspunkt i to ting:

#### **Masseparti eller kaderparti ? og Organiseringa.**

(**Innrettinga** på partiarbeidet/hva partiet prioriterer, er også en viktig innfallsvinkel for å drøfte kvaliteten. Den innrettinga vi nå har legger opp til styrking av kvaliteter som **utadretta stil** - større vekt på å markere partiet og på å drive det vi kaller "kommunistisk massearbeid"- og på **skolering** både av partiet som helhet og enkeltkaderen -oppdatere den politiske linja og medlemskursing.

Denne innrettinga er det stor enhet om -og den styrker vervemulighetene våre. Jeg går derfor ikke nærmere inn på dette her).

#### 1) Masseparti eller kaderparti ?

Jeg mener vi fortsatt må holde på kaderparti-modellen. Kan ikke se at det er noe ved vårt samfunn/vår tid som gjør at vi skal skifte linje her.

Å bli kommunist er ikke noe massefenomen. Det er også et massivt

press mot å **forbli** kommunist. Medlemsutviklinga vår illustrerer dette.

Et grovoverslag over hvor mange som er igjen -pr.jan-86, av de ulike "årgangene" ,viser noen interessante trekk:

-av "urmedl" (1973 og før): ca 25%  
-av 1974-75-76-årgangene: 30-40%  
(1975-årgangen ca 50%)  
-av 1977-78-årgangene: 15-20%  
-av årgangene 1979-83: 30-40%

Hvis vi ser dette ut i fra en "normalutmeldingsrate", i forhold til gjennomsnittet i hele partihistoria, og som viser at ca 1/3 av et årskull melder seg ut **første året** og at partiet mister ca 10% av den medlemsstokkendet **starter opp** året med innen året er ute, ser vi følgende:

- "Urmedlemmene" ligger omtrent på gjennomsnittet.

-1974-75-76-årgangene er stødigst (75-årgangen "skulle" det bare vært igjen ca 30% av).

-1977-78-årgangene er de **minst stødige**(ca halvparten av gj.snitt.) Her er det interessant at disse to åra var da vi rekrutterte suverent flest!

-De seinere årgangene, i allefall opp til 83-årgangen, liger også under gj.sn.(av 81-årg. "skulle" det f.eks ha vært igjen ca 50%).

Kommunister i dagens samfunn trenger å sveise seg sterkt sammen. Ikke bare for å få **utretta** ting. Men, også for å kunne **stå imot presset** fra borgerskapet. Krav om å være med i et "daglig" kollektivpartiavdelinga-og krav om aktivitet, er nødvendig. Det må legges vekt på å skolere og utvikle medlemmene. Jobbinga med sjølve organisasjonen blir nokså omfattende, også om vi ser bort fra det ekstraarbeidet som kommer av den

### Hvordan står så partiet idag i forhold til kaderpartikrava?

Jeg vil peke på noen ting jeg mener er viktige:

#### **-Større vekt på krava til medlemmene.**

Ikke at vi har tatt inn for mange folk siden -79. Men, i første rekke svakheter ved **skoleringa** av nye medlemmer- og etterhvert også av eldre.

Kandidattida vår er stort sett bare en formalitet. I og med partiskolen er vi i ferd med å ta et viktig skritt ut av dette uføret. Jeg mener vi i  **neste** periode må bygge opp en egen kandidatsirkel. Og, vi må allerede nå begynne å eksperimentere med "kandidatgrupper" (nyrekutterte som samles i samme avd. f.eks. det første halvåret).

Vi må også stille spørsmålet "hvem skal **inn** i partiet?" og "hvem skal vi satse på å organisere **rundt** partiet?" Dette må følge i kjølvannet av å jobbe oss opp til å knytte sterkere bånd til omlandet vårt. Det er langt fra gitt at alle der er det rett å prøve å få **inn** i partiet. Det må ikke bli et enten-eller( inn, eller vi kutter kontakten). Vi må stille oss ambisjoner om at mange flere folk enn de vi tar inn i partiet skal støtte partiet materielt og delta i noe aktivt arbeid. M.a.o. Jeg mener vi må begynne å diskutere, og eksperimentere med, en **sympatisørorganisasjon** til partiet. F.eks. etter følgende modell:

-noe penger til partiet(min. 100kr pr. år?)

-abonnere på KK og få tilbud om partilitt. via Studietjenester.

-Tilbud om å delta i et politisk

miljø("rødt forum") og å drive noe praktisk arbeid (KK, streikestøttearbeid, valgkampearbeid osv)

#### **Tid for å skjerpe den ideologiske debatten.**

Partiet har brukt mye tid og krefter de siste 7-8 åra for å bevare og utvikle den politiske og ideologiske enheten. I stor grad har dette vært en defensiv fight, for å avklare spørsmål som ble pressa fram rundt krisa i m-l-bevegelsene. I en viss grad har vi de siste åra klart å komme på **offensiven** på viktige områder: Som kvinnekampen, grepet om utviklinga av Norge/vår tids kapitalisme..

Vi er nå i ferd med å utnytte dette sterkere til **utadretta** framstøt. Gå ut og vinne oppslutning om partiet på dette grunnlaget.

Dette vil reise endel nye ideologiske kamper i partiet. Som rundt det å **stå fram som kommunist**. I forhold til kravet om å delta i avdelingsarbeidet. Det blir vanskeligere å la ting skure når vi skal rette mer inn på å jobbe med folk utenfor oss, når vi skal måle i forhold til hvor mange vi har spredd propaganda til eller diskutert partiets politikk med. Det blir større avstand å falle utafør dette arbeidet enn å utebli fra endel møter.

Samtidig har vi ennå ikke greid å snu problemet med **slitasje** på folk, som har et materielt grunnlag i at partiet i større og større grad er blitt et "fritidsparti", på samme tid som kaderen har fått mer og mer å gjøre på andre områder i samfunnet (fam. og arbeidsliv/foreningsliv)

Jeg mener vi må begynne å angripe dette problemet konkret nå. Ved å ta på alvor å få inn yngre krefter, som i stor grad vil si å satse på ungdomsforbundstyrking, i første

omgang. Ved å finne ut om endel av den "eldre" garde kan bli delvis yrkesrevolusjonære for kortere eller lengre perioder (godt betalte deltidsjobber, eller være arbeidsløse i perioder, ta permisjoner der det er mulig osv)

Vi må også diskutere om ekstraintekter som arv, frynsegoder o.l i stor grad skal gå til partiet -for å kunne muliggjøre en større grad av yrkesrevolusjonæritet igjen.

Å ta opp slike spørsmål vil måtte føre med seg nye ideologiske kamper.

### **- "Partikulturen" / Arbeidsstilen.**

"Kaderen avgjør, når den politiske linja er klar", sier vi. Egentlig jobber vi for lite bevisst i forhold til dette.

Våre medlemmer jobber stort sett hardt. Står ofte ute i hardt vær i klassekampen, og jobber hardt med drift og utvikling av sjølve partiet på forskjellig vis. Det kapitalistiske samfunnet er hardt å leve i (også for de fleste borgere, sjøl om de kan leve fett). Kommunisten utsetter seg for ekstra sterkt press. Vi skal ikke bare "overleve", men også jobbe hardt for å få forandra dette samfunnet. **Hvordan gjøre partiet til et sterkere kollektiv, som også takler de menneskelige påkjenningene som kommunist?**

Dette har med diskusjonsstil, ledelsesmetoder og arbeidsmetoder ellers å gjøre. Kort sagt med hva slags "partikultur" vi har.

Vi er nå i ferd med å styrke den politiske skoleringa av medlemmene, gjennom partiskolen. Dette er det grunnleggende; det er ei politisk oppgave vi er organisert for å jobbe med. Men, hvordan vi drar lasset sammen, som mennesker, har også betydning for de politiske resultatene.

Partiet trenger også et "omsorgsar-

beid" for å holde "produksjonen" igang. Søkelyset er blitt satt skarper på dette, som en følge av kjønnsrolledebatten.

I hvor stor grad er partiet prega av individualisme og konkurransemotivitet i samfunnet forøvrig, i motsetning til det å dra lasset sammen, sørge for å støtte opp om hverandre istedet for å "vinne over"?

Hvordan rette opp slike feil, men samtidig bevare nødvendig politisk kamp og utvikling av **virkelige** motsigelser?

Jeg mener utgangspunktet for jobbinga med disse sakene også må være at partiet, tross feil, er en OK plass å være også idag. Ellers hadde vi ikke vært det vi er. Overslag og vulgariseringer er nettopp ei av sidene vi **ikke** skal framelske.

### **- Større vekt på sentralisme og fellesoppgaver.**

I allefall fra slutten av 70-tallet, har vi bevisst hatt ei linje på å **styrke sjølstendigheten** til partinivåa, både på DS og lagsnivå. De siste åra med hovedoppmerksomhet på lagsnivået. Sjølstendighet, i betydninga politisk sterk, med evne til å tillempe og sette partilinja ut i livet, er jo en sjølsagt målsetting. Men, har andrer tendenser fått gjennomslag i ly av dette? Det **har** hele tida vært ført kamper mot lokalisme og snever økonomisme. Det foregår en nødvendig, stadig kamp om riktig "balanse".

Jeg stiller spørsmål om vi ikke bør "skru opp temperaturen" når det gjelder debatten om enkelte ting, sjøl om partiplanen er et bra opplegg for helheten. Først og fremst gjelder dette spørsmålet om **sentralismens** rolle. Jeg tror vi vil få trøbbel med å oppnå endel av demokratimåla, å utnytte ressursene i partiet og utvikle flest mulig av

enkeltkameratene, uten å ofre sentralismen større oppmerksomhet. Ikke gjennom flere direktiver og påbud. Men, ved å styrke kapasitet og handlekraft i ledelsene på ulike nivåer i forhold til det å drive utøvende ledelsesarbeid. Dette er mye et spørsmål om **ressurser** (jfr. det som ble tatt opp om yrkesrevolusjonariteten i partiet). Ressursene kommer ikke av seg sjøl. Hvis vi ikke har et bevisst forhold til hva slags partimodell vi skal ha, vil de ressursene vi nå en gang rår over presse på oss en partimodell. i stedet for at vi slåss for å skaffe ressurser til den modellen vi vil ha.

Eks: vi opplever at mange distrikter får trøbbel med å leve opp til den DS-modellen vi mener er best. Det fører nesten alltid til at det blir reist forslag om å **jekke** ned på krava til DSet (eller finne fram til "lure", mer "rasjonelle" måter å drive DSet på). Det **kan** sjølsagt være modellen som er for ambisiøst til å gå et skritt tilbake. Men, det blir sjelden reist spørsmål om å gjøre noe med å styrke ressursene.

De samme problema fins i sentralledelsen.

## 2) Organiseinga

Skal være relativt kortfatta her. (da et eget org.plan-forslag er "i løypa"). Nøye meg med å kommentere noen saker som angår grunnplansorganiseringa.

Jeg mener vi må "dra" organiseringa sterkere inn mot rekruttering/"ut på gata"-aktiviteter, og sterkere offentlig profil (i tråd med nye legalt-illegalt-modellen). Vi må sjølsagt holde på klasseinnrettinga, også i organisasjonsspørsmåla.

Videre tror jeg vi har for store ambisjoner på partiavdelingenes vegne når det gjelder oppfylning av behova for skolering og utvikling av politikk. M.a.o. at vi trenger endel andre tiltak på medlemsplanet i tillegg

## **Når det gjelder partiavdelingsstrukturen?**

-Fortsatt vekt på at de skal være kempenheter, retta inn mot et massegrunnlag som de skal drive propaganda-agitasjons og vervearbeid i forhold til.

Gunstigst størrelse 7-10.

-Organisasjonsområder:

\*Større viktige arbeidsplasser (opprerte avdelinger sjøl om ikke "nok" folk innafor fra starten av. Også intellektuelle kan plasseres i slik avd. som f.eks. retter seg inn mot industriarb.plass)

\*Offentlig sektor i en kommune.

\*Bevegelser/fronter vi prior. i forbindelse med rekruttering.

\*Boligområde

\*Kommune

-Ansikt utad. Alle avdelinger skal ifølge nye legalt-illegalt-modell ha offentlige medlemmer. Ikke nødvendigvis som talsfolk for **avdelinga**, men for partiet i det organisasjonsområdet avdelinga jobberpolitisk kamp der

-

## **Andre forum på medlemsplanet:**

-"Røde fora" o.l. i kommuner, bydel, på arbeidsplasser. Flere avd. kan samarbeide om dette. Alle 1-ere og 2-ere kan delta her, sammen med sym/interesserte.

-Konferanser/seminarer på distrikts- og landsplan, som nå.

-Styrke TF som medlemsblad (og distriktsblader). Også vurdere andre media som video, kassetter osv i spesielle sammenhenger til alle

avd.

3-erne har behov for kassetter/vidoeer fra spes. møter/konf.

Arbeidet som Studietjenester nå driver med spredning av småhefter er viktig å fortsette med.

-Talsfolk på samme nivå ksan ta kontakt "på tvers" om saker som skal koordineres. Varsle leddet over hvis saka krever det.

### **Rekrutteringsorganiseringa**

Må eksperimenteres med ulike former for ledelse og organisering av rekr.arbeidet,

-Fortsatt sirkler i **avdelingsregi** med folk som avdelinga har huka fatt i. Leda av kamerat(er) i avd. eller hielp fra distriktet.

-Sirkler på by/kommuneplan, leda av folk som distriktet har satt på Vi har alltid drevet endel med dette. Jeg tror vi må trappe opp denne organiseringsformen. Også utenom storbyene. F.esk. at distriktet organiserer sirkel som har med folk fra flere kommuner også.

Grunnen er at vi må legge stor vekt på **ledelsen** av sirklene. Det er eks. på at folk ikke kommer på sirkel fordi avdelingene de "sorterer" under ikke klarer å sette av folk til ledelse, eller det er for få folk til å prior. en sirkel.

Hvis vi skal styrke kandidatordninga, taler det også for at ledelsen av rekrutteringsarbeidet først og fremst må ligge på distriktsplanet.

# 1987-PLANEN

## 1) HOVEDSAKENE I 1987

1987-og de første månedene av 1988-skal være et "VERVEÅR".Dvs. verving til partiet skal være det viktigste målet og midlet for partiarbeidet.

I 1987 vil VALGKAMPEN være den viktigste politiske kampanja for partiet.

Ellers vil 1987 være prega av:

-Fortsatt stor vekt på arbeidet med KLASSEKAMPEN (Kan også måtte kjøres opp i spiss, dersom forslaga til Bakken går gjennom).

-Videreføring av den politiske og ideologiske styrkinga av partiet, i første rekke gjennom "STORE KAPITALISMEDISKUSJONEN" og PARTISKOLEN.

-Stor vekt på UTADRETTA ARBEID , også utenom valgkampen.

Noe mer om hovedsakene:

**"VERVEÅRET":** Se egen artikkel om dette.

**VALGKAMPEN:** Se egen artikkel

**KLASSEKAMPEN:**

En egen artikkel i TF tar opp videreføringa av KK-arbeidet i 1987.

Faseplan for 1987:

Des-86-febr.87: FORNYINSARBEID ETTER STOPPLISTER

14.februar: Start på VINTERKAMPANJA.  
Erfaringene fra "KK-året" viste at det gir gode resultater for KK-arbeidet å få de store datoene som 8.mars og 1.mai innafor kampanjeperioden. 8.marstilbudet ifjor førte til at vi verva mange hundre KK-abonnenter. Derfor bl.a. utsetter vi kampanjestarten til medio febr. og forlenger den til over 1.mai. Dette vil også ha betydning for systematisk massearbeid med KK som redskap.

2.Mai: Slutt på vinterkampanja. Målsetting: 1500 dagsavisabonnenter.

Mai-Juni: FORNYINSARBEID etter stopplister.

15.August: Start på HØSTKAMPANJA. Denne kampanja faller sammen med valgkampen. Det vil komme valgkamptilbud for perioden 15.aug-ut september.

14.November: Slutt på høstkampanja. Målsetting:1700 dagsavisabonnenter.

Desember: FORNYINGSARBEID etter stopplister.  
JULEMESSER.

### **"STORE KAPITALISMEDISKUSJONEN" og PARTISKOLEN:**

Diskusjonene og analysene om utviklinga av kapitalismen, vil fortsette på alle nivåer i partiet. Det vil være et grunnlag for at partiet skal kunne videreutvikle den politiske og ideologiske offensiven vi er i ferd med å bygge opp. En forutsetning for gjennomslag i vervinga, vellykka valgkamp og styrking av partiavdelingene.

-Når det gjelder helhetsanalysen, vil det allerde i år bli lagt fram en sammenfatning av hvor vi står nå (Eksternt hefte).

I august -87 bli det en større "KAPITALISMEKONFERANSE", som også skal danne opptakten til valgkampinnspurten.

Det vurderes også å lage ei grundigere "Norges-bok" med sammenfatning av materialet vi har-for spredning i valgkampen og i tilknytning til sirkelvervinga.

Vi skal utvikle standpunkter og taktikk i den daglige klassekampen, gjennom nytt Arbeidsprogram og Valgkampprogram bl.a.

-For partiavdelingene vil arbeidet med lokalanalysene føres videre.

-Vi skal gjennomføre en obligatorisk partidiskusjon om "Klasser i Norge", målretta både mot nyskriving av kap.4 i Prinsippprogrammet og innrettinga av partiarbeidet.

(SK skal ha en grundigere oppsummering av hvor vi står i arbeidet rundt

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012  
den "Store Kapitalismediskusjonen", engang utpå vinteren, og kommer tilbake til dette da).

Når det gjelder PARTISKOLEN , står planen for denne i TF-AUGUST-86. Noen distrikt begynner nå å komme på etterskudd i gjennomføringa av denne planen. Studielederkonferansen nå i høst frykta at dette ville medføre at nokså mange ikke klarte å gjennomføre oppstarten av Trinn II til våren (hvor kurset om militærpolitikk skal kjøres). Distrikt som vil få problemer må kontakte SK for hjelp til gjennomføringa, så langt det går.

## ANDRE OPPGAVER

VI går ikke her inn i detaljene på arbeidet med de enkelte områdene, store sakene og datoene i partiarbeidet. **Langtidsplanen** gir fortsatt ramma for helheten i partiarbeidet.

Allikevel er det klart at kvinnekampen vil komme til å sette sitt preg på mye av arbeidet; både gjennom vervearbeidet, valgkampen og "store kapitalismediskusjonen". KF-kampanja må følges opp, i forhold til landsmøteperiode-målsettinga.

Videre vil kampen for 6 timers normalarbeidsdag og mot bindinga av fagbevegelsen til DNA også bli sentrale, "gjennomløpende" kampsaker også i 1987.

8.mars og 1.mai vil fortsatt være politiske bevegelser partiet vil legge stor vekt på.

## OBLIGATORISKE PARTIDISKUSJONER

1.halvår: -Partistrategien-spes. retta inn mot "verveåret".  
(Se eget møteopplegg. Gjennomføres så tidl. som mulig).  
-Folkekrig. (Materiale i eget bilag til dette TF).  
-Klasser i Norge (Møteopplegg kommer etter planen i neste rutine).

2.halvår: -Samespørsmålet.  
-Evt. vedtektsspørsmål/oppfølging av partimodellspørsmål.  
(Det kan bli endringer her, etter en nøyere gjennomgang av planen for neste landsmøte, som SK må ta standpunkt til i løpet av året).

## VIKTIGE KONFERANSER

ARBEIDSPROGRAMKONFERANSE tidlig på året.

RV-LANDSMØTET 21-22-mars

KAPITALISMEKONFERANSE medio august (sannsynligvis 22-23).

Etter planen skal også partiet ha en SAMEKONFERANSE i 1987.

Utover dette vil det være endel konferanser med distriktsansvarlige på forskjellige områder. DSA får beskjed om dette.

## 5) TILLEMPING AV PLANEN

Partidistrikt- og avdelinger skal legge opp til lokale tillempinger av landsplanen. SK ønsker å få tilsendt kopier av disse, også om det ikke søkes om fritak fra obligatoriske oppgaver i planen.

---

# VERVEÅRET

(pkt 4 -faseplanen- er vedtatt i hovedtrekk av SK. De øvrige punktene er skrevet ut av en enkeltkamerat ,med bakgrunn i SKAU-behandling av de viktigste sakene).

## 1) MULIGHETENE FOR VERVING ?

Det konkrete planmålet for landsmøteperioden: 20% økning av medlemstallet, er satt opp med bakgrunn i erfaringene fra rekrutteringskampanjene i 1984 og -85, og en vurdering av situasjonen i partiet. Det mest usikre "kortet" ved inngangen til planperioden var situasjonen i partiet ,partiets evne til å utnytte vervemulighetene. Det er tatt opp i artikkelene foran. Her skal jeg ta opp potensialet for verving; om det fins folk vi kan få inn.

De 2 kampanjene vi hadde i 84/85 viste at det er folk å verve, der- som vi satser på det og tar organisatoriske tiltak. Mulighetene ser ut til å være størst hos folk som er under gjennomsnittsalderen i partiet , og som også vil styrke arbeider- og kvinneandelen ,skal vi dømme etter de forrige kampanjene. Jeg mener at den politiske utviklinga ikke har endra på dette. Snarere forsterka det.

Materialet under I. tar for seg det

politiske grunnlaget for vervinga vår-hvilke grupper som er i opposisjon til systemet og som radikaliseres.

Jeg mener det er 4 bevegelser som skiller seg spesielt ut i forhold til verving:

### **Kvinnebevegelsen**

Jeg tror at i forhold til vår verving, så er de yngre, mer kompromissløse og opprørske delene viktigst (forrige kampanje tyda på det). Men, det er advart mot å se for snevert på mulighetene her.

### **Opposisjonen i fagbevegelsen**

Kanskje vil ikke denne bevegelsen gi så stor uttelling i direkte verving. Men, den vil ha stor innvirkning på den politiske situasjonen generelt, for AKPs plass i det politiske landskapet. Jobbinga vår i fagbevegelsen er derfor en hjørnestein også for rekrutteringsarbeidet vårt.

### **Anti-imperialisme/antirasisme**

Jeg tror viktigste rekrutteringspotensialet ligger hos ungdom, knytta til Sør-Afrika, rasisme/generell 3.verden-interesse. Sør-Afrika mener jeg vil "holde stillinga" i flere år framover. Men, det vil fortsatt være slik at oppblussing av nye frigjøringskamper vil innvirke på innrettinga av denne bevegelsen.

## **Miljøbevegelsen**

Bevegelsen som fins på dete feltet har tilogmed militante fortropper. Den er ikke ennå knytta noe særlig til "the establishment"-sosialdemokratene har en relativt liten innflytelse der.

Dette området vil få større politisk betydning framover, og i takt med det vil det bli skarpere kamp om hegemoniet i bevegelsen. Eks. har AUF nå i planene en større opptrapping, og DNA kan også evne å utnytte GHB sin rolle i Miljøkommissjonen. Rønbeck kommer også med "friske" utspill.

Jeg tror at det også her er blant yngre folk vi vil ha størst rekrutteringspotensiale. Men, langt ifra bare her!

Det er klart at hvordan partiet gjør det i den generelle politiske kampen vil ha innvirkning på vervinga (Eks. siste valgresultat skapte dårlig "grobunn"). Derfor må vi ha et allsidig grep om situasjonen, og komme med utspill som gir "gjenklang". Men, ulike regjeringsskifter o.l. vil ikke i seg sjøl føre til økt tilsig. De vil ha mindre betydning enn den kampen som føres i de bevegelsene vi har størst rekrutteringspotensiale i.

## **2) SATSINGA FRAMOVER**

-Rekruttering må bli en dominerende sak i partiarbeidet helt fram til neste landsmøte.

(Det som kan velte denne innrettinga, er om "Bakken-forslaga" går gjennom i stor grad de nærmeste par åra. Det vil i såfall tvinge oss til å sette KK-arbeidet som "blikkfang". Sjøl om KK-jobbinga fortsatt skal veie tungt, og er det viktigste "grunnlagsarbeidet" vi driver for videre rekruttering, vil det konkrete arbeidet med avisa

fortrinne endel direkte rekrutteringstiltak).

-Innrettinga på rekruttering må bl.a. bety:

Vi må utvikle stilen med å ta konkrete vervetiltak i forbindelse med aksjoner vi er oppe i (spre partilitteratur, knytte kontrakter med folk som er interessert i partiet, tilby sirkler/studier.) Ved sida av at dette må prege partikameratene generelt, må det være egne folk som har ansvar for organisatoriske tiltak ved arrangementer o.l.

Partiet må legge **ekstra** vekt på å markere seg på de områdene vi mener er viktigste målgruppene for rekruttering. Få konsekvenser for valgkamplattformer, frontarbeid, politiske og organisatoriske initiativ ellers, disponering av ressurser osv.

Det må jobbes ekstra med de kvalitetene til partiet som fremmer verving (jfr. det som tas opp rundt dette i pkt II foran)

Styrking av ungdomsforbunda blir en viktig del av verveoffensiven

Dette underbygges også av hvilke målgrupper som er mest aktuelle!

Organisering av sympatisørskiktet må også settes i sammenheng med vervinga

Dra igang diskusjonen rundt dette, og starte eksperimentering.

Målsettinger:

Vi venter med å ta endelig standpunkt til landsmøteperiodemålsettinga (20% økning i perioden), til årsplanen for 1988 vedtas. Men, utifra at vi de 2 første åra i perioden fortsatt har minke, og at målet for verveåret er satt til 10% netto, sier det seg sjøl at langti-

dsmålet blir svært hardt å nå. Det å **snu tendensen** nå, og øke merkbart, vil i seg sjøl være en viktig milepæl!

De som kjører møtene med partifolk(jfr. KK 29.11) må bruke disse også til å få folk på sirkel.

De som går på "bøllekurser" må få tilbud om partisirkel.

Når det gjelder kvalitative mål, setter vi de til å **opprettholde arbeiderandelen** og **øke kvinneandelen** ( den første er nå litt under 40% og den siste litt over 40%). Men, i forhold til nyopptak av medlemmer, settes ingen "sperrer" av dette slaget.

Det aktuellepotensialet vil i seg sjøl føre til forbedring av disse kvalitetene, hvis vi verver kraftige. Erfaringene siste åra tyder på det.

### 3) NOEN TILTAK I NÆRMESTE FRAMTID

#### -Ny rekrutteringssirkel

Studieutvalget er igang med dette arbeidet. Planlagt ferdig i februar. I tillegg til "generell sirkel" bør det også utprøves sirkelopplegg tilpassa spesielle målgrupper. Erfaringer og synspunkter bes sendes inn!

#### -Etablere verveledelser

Det blir danna et sentralt verve-sekretariat rundt nyttår. DSa må snarest peke ut **verveansvarlig** på distriktsplan, og dra igang skolering av sirkelledere og verveansvarlige på lagsnivået. Alle lag må ha sin spesielle verveansvarlig i verveåret. Både på DS og avd. plan bør helst lederne være hovedansvarlig for verveåret.

RU og NKS, der de fins, må trekkes med både i ledelsen og gjennomføringen av verveåret.

#### -Sirkler også i "oppvarmingsfasen"

I storbyene- og på steder hvor det er folk som "står klare" til å gå på sirkel- må det startes opp sirkler snarest. Partidistriktet må sikre folk til å lede disse.

#### -Utnytt KK-omlandet !

Vi har pekt på spesielle målgrupper. De **konkrete personene** blant disse o.a., finner vi blant KK-abonentene i stor grad.

#### -Direkte verving.

Kampanjene for noen år siden viste at nesten halvparten kom inn gjennom såkalt direkte verving. Dreier seg om folk i omlandet vårt, som ofte også har gått sirkel tidligere.

#### -"Vervekonferanse"

Det blir sannsynligvis holdt en konferanse for verveansvarlig i distrikta i vinter. DSa får nærmere beskjed.

Generelt: Som sagt andre steder også, vil aktiv spredning av partilitteratur være viktig "såing" for vervinga. Vi har nå mye bra materiale som også er retta inn særskilt på de målgruppene vi har pekt ut: Kvinneboka m.m., heftet om "Omstillinga av Norge", 3.verdenboka "Brudd"., Videre vil det å trene opp "offentlig korpset"-som vi skal ha iflg. legalt/illegalt-modellen- ha stor betydning for å få heva partiprofilen i nærmiljøa. Det er ikke gjort på ett blunk, men skal trekkes igang nå.

## FASEPLAN FOR "VERVEÅRET"

Jan/febr:	Oblig. lagsdisk. om "verveåret", Spesielle vervetiltak. Etablering av ledelser.	RV-arbeid. Studiesirkel og direkte verving for de laga som har kapasitet til det. Sentralt må det jobbes fram et godt sommerleirtilbud som er innrettet på nye folk.
Mars:	Offisiell start på "verveåret" like etter 8.mars. Frivillig vervefase i perioden framtil aug. Jevnlig prop. om verving i KK, og nøye organisatorisk oppfølging gj. partis-tyra. Partilaga jobber opp et symp. omland, ved bl. a. å bygge på erfaringene fra KK-arbeidet. Viktigst i denne fasen er å kartlegge og aktivisere omlandet gjennom å knytte politiske og sosiale kontakter. Legge grunnlag for varig massearbeid. Tilby og aktivisere venner av partiet rundt KK-salg, 1.mai-arbeid, symp. organisering, sommerleirdeltakelse,	fram til aug.  August- medio sept: Trekke venner og symp. med i RV-arbeid.
-1.mai	Partilaga jobber opp et symp. omland, ved bl. a. å bygge på erfaringene fra KK-arbeidet. Viktigst i denne fasen er å kartlegge og aktivisere omlandet gjennom å knytte politiske og sosiale kontakter. Legge grunnlag for varig massearbeid. Tilby og aktivisere venner av partiet rundt KK-salg, 1.mai-arbeid, symp. organisering, sommerleirdeltakelse,	Medio sept. Intensiv vervekampanje for hele partiet. -ca mars-88: Målsetting for hele verveåret: Øke medlems-tallet med 10% , fra 1. januar 1987
-Sommer-leir	Partilaga jobber opp et symp. omland, ved bl. a. å bygge på erfaringene fra KK-arbeidet. Viktigst i denne fasen er å kartlegge og aktivisere omlandet gjennom å knytte politiske og sosiale kontakter. Legge grunnlag for varig massearbeid. Tilby og aktivisere venner av partiet rundt KK-salg, 1.mai-arbeid, symp. organisering, sommerleirdeltakelse,	Generelt for hele "verveåret": Det må legges en særegen plan for verving av kvinner. SK mener det bør settes av spesielle ressurser, både folk og penger til dette arbeidet. I fasen før den intensive vervekampanja, bør det også "øremerkes" miljøer og grupper hvor det satses på rekruttering med en gang.

## KOMMUNE OG FYLKESTINGSVALGET 1987

### Målsettinger

\* å stille minst like mange lister som i 1983 (ca 120 kommunelister og i alle fylkene).

\* vinne tilbake oppslutningen på vel 26000 stemmer.

\* sikre et større antall representanter enn vi har idag (34 kommune-styre- og 5 fylkestingsrepr.)

### Er framgang mulig?

I 1985 fikk vi knapt 15000 stemmer. Et tilsvarende resultat i 1987 vil innebære at vi mister mesteparten av representantene våre. Det vil innebære en betydelig svekkelse- ikke minst psykologisk.

Det er mulig å snu resultatet fra 1985-valget. Det krever at **partiet som helhet** vier forberedelsene og gjennomføringen av valgkampen stor oppmerksomhet.

Situasjonen er annerledes nå enn i 1985-valget. For det første er det et lokalvalg, som bl.a. innebærer at det er mulig å få RV inn- og lokale kandidater, program og saker spiller større rolle. For det andre har vi en annen politisk situasjon (jfr. det som er skrevet om dette andre steder i dette bladet).

### Hva er gjort?

RV hadde i vår en konferanse for RV-representantene og landsstyremedlemmene, der vi diskuterte erfaringene fra 10 års arbeid i kommunestyrene på bakgrunn av ei oppsummering fra Vidar Våde. Der konkluderte vi med at det parlamentariske arbeidet ikke var høyt nok prioritert i partiet, at representantene ikke fikk nok hjelp, at det ikke var samsvar mellom RVs og partiets planer, og at RVs sentrale organer arbeidet for lite innretta på representantenes situasjon. Det var uenigheter om taktikken for kommunestyre- og fylkestingsarbeidet, og om organiseringa av RV.

Debatten om organiseringa av RV-arbeidet og vedtektene har gått i TF snart et år. SK vil drøfte vår valgtaktikk og spørsmålet om vedtektene i god tid før RV-landsmøtet. et debattheft om RV og valgarbeid i januar.

Vi har tatt tiltak for å samordne arbeidet til partiet og RV-arbeidet med 6-timersdagkampanjen er et uttrykk for dette. SKAU er i ferd med å undersøke grundigere hvordan RV-arbeidet prioriteres av DSa. RV-arbeidet har fått en framtreddende plass i planen for 1987.

Landsstyret i RV har vedtatt å lage et hefte om kommuepolitisk arbeid,

som skal bygge på erfaringene til representantene.

I høst hadde RV en stor konferanse der diskusjonen om plattformen for valget ble påbegynt.

På konferansen ble også listestillinga diskutert, og Aksjon Spør 10000 lansert (se egen artikkel i TF).

### Nytt RV-program

Vanligvis har RV-programmet blitt lansert noen få uker før landsmøtet. Denne gangen har vi ferdig et nyskrevet program nesten et halvt år før. Hensikten med programmet er å skape enhet om RVs plattform foran valget, med tyngdepunkt på omstillingspolitikken; det som er særegenhet for den norske kapitalismen i dag.

**Vi oppfordrer flest mulig avdelinger til å gjennomføre diskusjoner om RVs program før 15.februar. Alle partilag må minimum sikre diskusjoner i RV-grupper der slike finnes**

Programmet tar ikke mål av seg om p uttrykke **spissakene** i valgkampen. Til det trengs det ei grundigere taktisk vurdering, og de må dessuten bestemmes ut fra lokale forhold. Vi anbefaler å lage korte lokale programmer, og korte hvitbøker om arbeidet der vi har vært representert.

Forslaget til RV-program koster kr. 15, og kan bestilles fra RV-kontoen eller K/S Studietjenester A/S. Det gi 20% rabatt, men dere må betale porto og oppkravsgebyr.

-----  
**VIKTIGE DATOER OG FRISTER**  
-----

Beurenset innsamlingskampanje "RV- oppstart 87"  
Arbeidet med listene - Aksjon Spør 10.000 starter

-----  
**HØSTEN 1986**  
-----

Forslag til landsmøtet må sendes RV Innen

-----  
**15. FEBRUAR 1987**  
-----

RV har landsstyremøte

-----  
**21. OG 22. FEBRUAR**  
-----

RVs Landsmøte avholdes i Oslo

-----  
**21. OG 22. MARS**  
-----

Behandler:

\* Program

\* Vedtekter

\* Økonomi

\* Uttalelser

\* Valg av leder og landsstyre

-----  
Valgkampen er hovedoppgave for partiet fra

**1. MAI 1987**

Da starter også valgkampinnsamlinga.

-----  
**ABSOLUTT SISTE FRIST FOR INNLEVERING AV LISTER**

**1. JULI 1987**  
-----

Valgkampinnspurten starter  
Stor landskonferanse

-----  
**I MIDTEN AV AUGUST 87**  
-----

**RVS ADRESSE:**

Postboks 211, Sentrum

0103 Oslo 1

Kontoradresse:

Gåteborggt. 8,

Telefon:

02 - 37 14 14 / 38 42 50

# OBLIGATORISK MØTE OM VERVEÅRET

## TEMA FOR MØTET

-AKP(m-1)s rolle idag ?

Den faktiske betydninga partiet har idag? Våre oppgaver framover? Mulighetene?

Diskusjonen må ta utgangspunkt i at vi er et landsparti, men også konkretisere i forhold til rolla avdelinga spiller i sitt organisasjonsområde. Konsekvensene for den videre innretninga på avdelinga sitt eksterne arbeid?

-Kvaliteten til partiet?

Det indre partilivet - arbeidsstil, kaderfostring , krav til medlemmene. Viktigste ting å forbedre her?

Dessuten skal møtet starte opp diskusjonen på den konkrete **verveplanen** for partiavdelinga. Både plan for verving og for hva slags forhold vi skal ha til sympatiserer og venner av partiet som ikke vil bli medlemmer. Hvis det ikke allerede er gjort, må avdelinga peke ut en verveansvarlig på dette møtet.

## MATERIALE TIL MØTET:

-Diskusjonsinnlegga som står i dette planbilaget - og årsplanen for 1987.

-Eksternheftet det er henvist til i pkt I.

-Avdelingstyret bør legge fram et utkast til verveplan for partiavdelinga.

## RAPPORTERING:

Avdelingstyret får beskjed via styreskrivet om dette.

NB! Det ligger an til at EKSTERNHEFTET kommer som et innlegg i RØDE FANE, som nå er under trykking.